

1581264

**ВАСИЛЬ
СТОПЧАК**

ЛЮТИЙ

Це роман — прощання, зворотний відлік до точки неповернення. Нас усе ще об'єднує те, що було до 24 лютого. Попри те, що прощання з тим світом неминуче. Це роман-маніфест героїв проти ідеологічності як такої, проти нав'язливості будь-якої ідеології суспільству і кожному зокрема. Дійсність оголює справжні цінності і знімає маски. Автор зображує суперечливі почуття і вчинки героїв, один з яких має межовий розлад особистості, і закрадаються сумніви, наскільки адекватно тепер можемо говорити і, тим паче, писати про війну. Про втрачене назавжди, вже без жодних ілюзій. Але це світ, який варто було б запам'ятати, двері в той світ зачинилися назавжди. Свою історію стримано пише ексвійський і психолог, і хай нема в його словах надлюдського саспенсу війни, та проникливо виписана повсякденна реальність, будні життя киян перед вторгненням зла. Більшість людей за повсякденністю не бачать цінності власного життя, кожного прожитого дня і світу навколо, історії вулиці, дому. А в цій круговерті вирує таке безмежне життя, що жодна війна не спроможна його спинити. І життєствердність почуттів відгукується в уяві: зима тривоги нашої не може тривати вічно.